

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116011041
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8116011041.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, samosudcom JUDr. Mariánom Vorobelom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. apríla 2019 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Z. D., E.. XX.X.XXXX K. D., J. I. Č., Q.. A. Č.. XXX/XX, F.. K. E. J.

je vinný

z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,

pretože:

obvinený po tom čo sa v marci 2015 prostredníctvom internetu zoznámil s poškodenou A.. A. Y. Z.. a po ich následnom osobnom stretnutí v cukrárni K. K. Z.Š. E. G. Q. od nej postupne pod zámienkou spoločného podnikania v oblasti exportu kameňa opakovane vylákal v období od 05.05.2015 do 26.05.2015 sumu vo výške 8.000,- Eur, ktoré mali slúžiť na založenie obchodnej spoločnosti, pričom už v čase preberania týchto pôžičiek obvinený vedel, že obchodnú spoločnosť nezaloží, podnikat' s poškodenou nebude a peniaze ktoré od nej za týmto účelom vylákal jej aj napriek tomu nevráti, čím takto svojim konaním poškodenú uviedol do omylu a spôsobil škodu vo výške 8.000,- Eur

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia ďalšieho trestu, pretože pokladá trest, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/15/2016 zo dňa 21.7.2016 podľa § 261 ods. 2 Trestného zákona a iné vo výmere 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu 5 (piatich) rokov za dostatočný. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný uhradiť poškodenej A.. A. Y. Z., E.. XX.X.XXXX K. G., J. I. K. Č.. X, Z. škodu vo výške 3.950,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 31.5.2016 bola súdu doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, 1Pv/625/15/7707 v trestnej veci obžalovaného Z. D.. Obžaloba kládla obžalovanému za vinu, že spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je tento uvedený vyššie.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Z. D., výsluchom svedka poškodenej A.. A. Y. Z., ako aj prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný Z. D. vo svojej výpovedi uviedol, že nepopiera tie skutkové okolnosti, ktoré sú uvedené v obžalobe, to znamená výšku sumu a časové a miestne súvislosti. S poškodenou sa zoznámil prostredníctvom internetovej zoznamky, pričom on v tom čase hospitalizovaný na psychiatrii v Prešove. S poškodenou sa stretol asi tri krát. On skutočne chcel podnikáť s kameňom, pretože v tom čase pracoval kameňolome. S poškodenou bola taká dohoda, že spoločne budú podnikáť tak, že spoločne budú nakupovať kameň a spoločne ho predávať. Peniaze, ktoré od poškodenej dostal mal použiť na založenie firmy na nákup kameňa, na prevádzkové náklady tejto firmy a na reklamu. On tie peniaze nakoniec nepoužil na to ako sa dohodol s poškodenou, ale nimi vyrovnával iné podlžnosti, ktoré mal.

Poškodená A.. A. Y. Z.. vo svojej výpovedi uviedla, že s obžalovaným sa spoznala prostredníctvom internetového portálu W..S.. On tam písal, že pracuje v kameňolome ako geológ a že tam zamestnáva aj ľudí. Začala si s ním písať a on jej ponúkol, aby spoločne podnikali. S obžalovaným sa neskôr stretla v cukrárni v Prešove, pričom jej zo začiatku tvrdil, že je hospitalizovaný na chirurgickom oddelení, až neskôr uviedol, že je v skutočnosti hospitalizovaný na psychiatrii. Obžalovaný pôsobil pri ich stretnutiach veľmi dôveryhodne. Uvádzal, že pred tým spoločne podnikal spolu so svojim otcom a že to podnikanie sa mu nevydarilo. Takisto uvádzal, že teraz pracuje v X. pre nejakú americkú firmu robí výškové práce. Ona mu skutočne peniaze dávala v tom úmysle, že budú spoločne podnikáť v oblasti ťažby a predaja kameňa. Obžalovaný mal zabezpečiť založenie s.r.o. Ona mu peniaze dávala výlučne na spoločné podnikanie a na nič iné. Pri stretnutiach jej tvrdil, že peniaze skutočne použil na dohodnutý účel.

Podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona spácha prečin podvodu ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedenie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Podľa § 125 ods.1 Trestného zákona, väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok sumy 266,00,-Eur, t. j. suma od 2.660,-Eur do 26.600,-Eur.

Z výpovede poškodenej jednoznačne vyplýva, že obžalovaný zneužil jej dôverčivosť a presvedčil ju, aby mu poskytla finančné prostriedky na spoločné podnikanie v oblasti ťažby a predaja kameňa. V skutočnosti obžalovaný hneď od začiatku vedel, že peniaze, ktoré mu poskytne poškodená, použije na úhradu svojich dlhov. Zo správy Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 17.9.2015 vyplýva, že proti obžalovanému ako povinnému sa v roku 2014 a 2015 začalo viesť 11 exekučných konaní. O dlhoch obžalovaného svedčia takisto aj správy od štátnych resp. verejnoprávnych inštitúcií ako aj od nebankových spoločností, ktoré poskytujú pôžičky fyzickým osobám. (G. T. S. W..S., J. Z. W..S., Z. S..X..F..)

Čo sa týka výšky spôsobenej škody, tak túto mal súd za preukázanú výpoveďou poškodenej, ktorá plne korešpondovala s listinnými dôkazmi - poštové poukazy na výplatu v hotovosti, príkazy na bankové prevody, ktorými vyplácala jednotlivé sumy obžalovanému. Z týchto listinných dôkazov a z výpovede poškodenej vyplýva, že celkovo uhradila obžalovanému za obdobie od 5.5.2015 do 26.5.2015 sumu vo výške 8.000,-Eur.

Z takto uvedených dôvodov preto súd uznal obžalovaného vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods.1,2 Tr. zákona, pretože uviedol poškodenú A.. A. Y. Z., do omylu tvrdiac jej, že budú spoločne podnikáť, čo však nemal v úmysle, pričom sa na škodu jej majetku, obohatil o sumu 8.000,-Eur.

Podľa § 221 ods.2 Trestného zákona sa páchatel' tohto prečinu potrestá odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 44 Tr. zákona, súd upustí od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Obžalovaný bol v minulosti päťkrát odsúdený. Odsúdenie z roku 2004 má zahladené a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Následne bol v rokoch 2014 až 2016 štyri krát odsúdený s tým, že v rámci všetkých štyroch odsúdení mu bol uložený jeden súhrnný trest, a to rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/15/2016, keď mu bol podľa § 261 ods.2 Tr. zákona a iné, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.7.2016.

Obžalovaný sa v priebehu hlavného pojednávania v podstate k prečinu podvodu priznal. V súčasnej dobe pracuje v zahraničí, pričom má stály príjem. Obžalovaný listinnými dôkazmi preukázal výšku svojho príjmu a náklady na svoje živobytie. Od začiatku roku 2019 pravidelne uhrádza poškodenej mesačne sumu 450,-Eur, pričom aj predtým časť škody poškodenej uhradil. K dátumu vyhlásenie rozsudku, obžalovaný uhradil celkovo sumu 4.050,-Eur.

Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností ma súd zato, že trest uložený obžalovanému vyššie uvedeným skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a na jeho nápravu dostatočný. Súd hlavne prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný v súčasnej dobe pravidelne, na hranici svojich schopností a možností, uhrádza v splátkach poškodenej spôsobenú škodu. V prípade, že by súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody aj pri dolnej hranici trestnej sadzby t.j. na 1 rok, tak by bol vážne poškodený záujem poškodenej, na náhrade škody. Obžalovaný by prestal byť zamestnaný a stratil by príjem z ktorého uhrádza škodu.

Z takto uvedených dôvodov, preto súd upustil od uloženia ďalšieho trestu. Súd neupustil od uloženia súhrnného trestu, pretože obžalovaný spáchal daný prečin dňa 26.5.2015, t.j. potom ako bol rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 2T/71/2014, dňa 19.5.2014 za trestný čin spáchaný dňa 15.10.2013, odsúdený k peňažnému trestu, ktorý bol neskôr v dôsledku uloženia súhrnného trestu zrušený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/15/2016 zo dňa 21.7.2016. Súhrnný trest by teda nemohol byť ani uložený, pretože viacčinný súbeh trestných činov bol prerušený vyhláseným rozsudkom zo dňa 19.5.2014.

Obžalovaný doposiaľ uhradil časť škody vo výške 4.050,-Eur. Z takto uvedeného dôvodu ho preto súd podľa § 287 ods.1 Tr. poriadku zaviazal uhradiť poškodenej zvyšok škody vo výške 3.950,-Eur.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.